



KARTA OPISU PRZEDMIOTU - SYLABUS

Nazwa przedmiotu

PODSTAWY PROJEKTOWANIA ARCHITEKTONICZNEGO 1

Przedmiot

Kierunek studiów

ARCHITEKTURA

Studia w zakresie (specjalność)

-

Poziom studiów

pierwszego stopnia

Forma studiów

stacjonarne

Rok/semestr

I/2

Profil studiów

ogólnoakademicki

Język oferowanego przedmiotu

polski/angielski

Wymagalność

obligatoryjny

Liczba godzin

Wykład

0

Laboratoria

0

Inne (np. online)

0

Ćwiczenia

0

Projekty/seminaria

45

Liczba punktów ECTS

5

Wykładowcy

Odpowiedzialny za przedmiot/wykładowca:

dr hab. inż. arch. Ewa Pruszeicz-Sipińska, prof.
nadzw.

e-mail: ewa.pruszeicz-sipinska@put.poznan.pl

Wydział Architektury

ul. Jacka Rychlewskiego 2, 61-131 Poznań

tel. 61 665 33 05

Odpowiedzialny za przedmiot/wykładowca:

dr hab. inż. arch. Maciej Janowski

e-mail: maciej.janowski@put.poznan.pl

Wydział Architektury

ul. Jacka Rychlewskiego 2, 61-131 Poznań

tel. 61 665 33 09



Wymagania wstępne

- student posiada uporządkowaną, ugruntowaną teoretycznie wiedzę ogólną obejmującą kluczowe zagadnienia z zakresu kształtowania kompozycji architektonicznej i urbanistycznej,
- student ma podstawową wiedzę o tendencjach rozwojowych w zakresie kształtowania formy architektonicznej i urbanistycznej,
- student zna podstawowe metody stosowane przy rozwiązywaniu zadań projektowych z zakresu kształtowania kompozycji architektonicznej i urbanistycznej,
- student posiada podstawową wiedzę niezbędną do zrozumienia społecznych uwarunkowań działań związanych z prawidłowym kształtowaniem przestrzeni.
- student potrafi pozyskiwać informacje z literatury, baz danych i innych odpowiednio dobranych źródeł, także w języku angielskim lub innym języku obcym uznawanym za język komunikacji międzynarodowej na studiowanym kierunku studiów; potrafi integrować uzyskane informacje, interpretować je, a także wyciągać wnioski oraz formułować i uzasadniać opinie,
- student potrafi przygotować dobrze udokumentowane opracowanie dotyczące zagadnień związanych z głównymi nurtami i kierunkami architektury i urbanistyki w języku polskim (i języku obcym), uznawanym za podstawowe dla dziedzin nauki i dyscyplin naukowych,
- student ma możliwość samodzielnej nauki,
- student potrafi dokonać krytycznej analizy ogólnej i ocenić znaczenie rozwiązań projektowych w zakresie kompozycji architektonicznej i urbanistycznej,
- student potrafi posługiwać się technikami informacyjnymi i komunikacyjnymi, w tym środkami artystycznymi właściwymi dla realizacji zadań typowych dla kształtowania kompozycji architektonicznej.
- student rozumie potrzebę uczenia się przez całe życie, potrafi inspirować i organizować proces uczenia się innych ludzi,
- student ma świadomość wagi i rozumie pozatechniczne aspekty i skutki działań architektonicznych, w tym ich wpływ na środowisko i kontekst przestrzenny oraz związaną z tym odpowiedzialność za decyzje związane z prawidłowym kształtowaniem przestrzeni
- student poprawnie identyfikuje dylematy związane z zawodem architekta i urbanisty,
- student ma świadomość roli społecznej absolwenta uczelni technicznej, a szczególnie rozumie potrzebę formułowania i przekazywania społeczeństwu, w szczególności za pośrednictwem środków masowego przekazu, informacji i opinii na temat osiągnięć technologicznych i innych aspektów działalności



inżynierskiej; dokłada wszelkich starań, aby informacje i opinie były przekazywane w sposób powszechnie zrozumiały,

- student potrafi współdziałać i pracować w grupie, pełniąc w niej różne funkcje

Cel przedmiotu

- zapoznanie studentów z procesem projektowania, z uwzględnieniem podstawowych narzędzi pracy architekta oraz podstawowych zagadnień związanych z kształtowaniem formy architektonicznej i urbanistycznej,

- zapoznanie studentów z psychofizycznymi związkami człowieka z architekturą oraz zasadami projektowania zgodnymi z ergonomią,

- zapoznanie studentów z podstawowymi zasadami kompozycji architektonicznej,

- zapoznanie studentów z rozwojem różnych, często sprzecznych ze sobą kierunków i tendencji współczesnej architektury i urbanistyki, z uwzględnieniem ich genezy, źródeł inspiracji, założeń programowych i kierunków rozwoju,

- przedstawienie ciągłości i ewolucyjnego charakteru zmian w architekturze,

- zapoznanie studentów ze zmianami w architekturze wynikającymi z rozwoju kultury i społeczeństw (przejście od społeczeństwa przemysłowego do społeczeństwa informacyjnego), które miały miejsce w XX wieku i trwają do dziś.

Przedmiotowe efekty uczenia się

Wiedza

A.W1. projekty architektoniczne do realizacji prostych zadań, w szczególności: proste obiekty uwzględniające podstawowe potrzeby użytkowników, budownictwo jedno i wielorodzinne, obiekty usługowe w budynkach mieszkalnych

kompleksy, obiekty użyteczności publicznej w otwartym krajobrazie lub w środowisku miejskim;

A.W4. zasady projektowania uniwersalnego, obejmujące ideę projektowania przestrzeni i budynków dostępnych dla wszystkich użytkowników, w szczególności dla osób z niepełnosprawnościami, w architekturze, urbanistyce i planowaniu przestrzennym oraz zasady ergonomii, w tym parametry ergonomiczne niezbędne do zapewnienia pełnej funkcjonalności projektowanej przestrzeni i udogodnienia dla wszystkich użytkowników, zwłaszcza dla osób niepełnosprawnych

Umiejętności

A.U1. zaprojektować obiekt architektoniczny poprzez kreację i przekształcenie przestrzeni tak, aby nadać jej nową wartość – zgodnie z zadanym programem uwzględniającym wymagania i potrzeby wszystkich użytkowników;

A.U4. dokonać krytycznej analizy uwarunkowań, w tym waloryzacji zagospodarowania terenu i warunków zabudowy;



A.U5. myśleć i działać twórczo, wykorzystując umiejętności warsztatowe niezbędne do utrzymania i poszerzania umiejętności wdrażania koncepcji artystycznych w projektowaniu architektonicznym i urbanistycznym;

A.U6. integrować informacje uzyskane z różnych źródeł, formułować ich interpretację i krytyczną analizę;

A.U7. komunikować się przy użyciu różnych technik i narzędzi w profesjonalnym środowisku odpowiednim dla projektowania architektonicznego i urbanistycznego;

A.U8. przygotować dokumentację architektoniczno-budowlaną w odpowiednich skalach w stosunku do koncepcyjnego projektu architektonicznego;

A.U9. wdrażać zasady i wytyczne projektowania uniwersalnego w architekturze, urbanistyce i planowaniu przestrzennym.

Kompetencje społeczne

A.S1. niezależne myślenie w celu rozwiązywania prostych problemów projektowych;

A.S2. przyjmowanie odpowiedzialności za kształtowanie środowiska naturalnego i krajobrazu kulturowego, w tym za zachowanie dziedzictwa regionu, kraju i Europy.

Metody weryfikacji efektów uczenia się i kryteria oceny

Efekty uczenia się przedstawione wyżej weryfikowane są w następujący sposób:

Ćwiczenia: Ważnym kryterium oceny projektu będzie podejście do następujących zagadnień, m.in.:

- znajomość proporcji ciała człowieka i elementów ergonomii,
- umiejętność postrzegania i analizowania sylwetki człowieka w kontekście otoczenia, przedmiotów codziennego użytku i kontekstu architektonicznego,
- kształtowanie abstrakcyjnej kompozycji architektonicznej w oparciu o zasady wynikające z badań teoretycznych,
- kształtowanie abstrakcyjnej kompozycji architektonicznej wywołującej określone, zaplanowane reakcje, emocje, skojarzenia i nastroje,
- odwzorowanie kompozycji przestrzennej w postaci przykładów (rzutów, przekrojów, widoków itp.), aksonometrii, szkiców i perspektyw,
- mapowanie kompozycji przestrzennej w formie makiet,
- analiza kontekstu architektonicznego i urbanistycznego,
- posługiwanie się podstawowymi narzędziami i materiałami pomocnymi w prezentacji uzyskanych rozwiązań z zakresu kompozycji architektonicznej,
- prezentacja rozwiązań projektowych w formie skomponowanych wykresów,



- prezentacja rozwiązań projektowych z ręcznie wykonanym tekstem,
- prezentacja rozwiązań projektowych wykonanych w sposób estetyczny i czytelny.

Podstawą zaliczenia jest zaliczenie ćwiczeń w ramach modułu kształcenia.

Ocena podsumowująca:

Zatwierdzona skala ocen: 2,0; 3,0; 3,5; 4,0; 4,5; 5,0.

Treści programowe

Ćwiczenia: Ważnym kryterium oceny projektu będzie podejście do następujących zagadnień, m.in.:

- znajomość proporcji ciała człowieka i elementów ergonomii,
- umiejętność postrzegania i analizowania sylwetki człowieka w kontekście otoczenia, przedmiotów codziennego użytku i kontekstu architektonicznego,
- kształtowanie abstrakcyjnej kompozycji architektonicznej w oparciu o zasady wynikające z badań teoretycznych,
- kształtowanie abstrakcyjnej kompozycji architektonicznej wywołującej określone, zaplanowane reakcje, emocje, skojarzenia i nastroje,
- odwzorowanie kompozycji przestrzennej w formie przykładów (rzuty, przekroje, widoki perspektywiczne, aksonometrie itp.), aksonometrii, szkiców i perspektyw,
- mapowanie kompozycji przestrzennej w formie makiet, analiza kontekstu architektonicznego i urbanistycznego,
- posługiwanie się podstawowymi narzędziami i materiałami pomocnymi w prezentacji uzyskanych rozwiązań z zakresu kompozycji architektonicznej,
- prezentacja rozwiązań projektowych w formie skomponowanych wykresów,
- prezentacja rozwiązań projektowych z ręcznie wykonanym tekstem,
- prezentacja rozwiązań projektowych wykonanych w sposób estetyczny i czytelny.

Ocenianie kształtujące

- recenzje częściowe, obejmujące indywidualne zadania projektowe, sprawdzenie poziomu zaawansowania pracy studenta, prezentowane na forum grupy, wspólna dyskusja,

Skala ocen: 2,0; 3,0; 3,5; 4,0; 4,5; 5,0

Ocena podsumowująca:



- recenzja końcowa obejmująca ostatnie zadanie projektowe, będące podsumowaniem wiedzy i umiejętności zdobytych podczas realizacji poprzednich projektów, prezentacja na forum grupy lub na forum zbiorowym

przeгляд w obecności innych liderów,

- Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest uzyskanie pozytywnych ocen ze wszystkich recenzji.

Skala ocen: 2,0; 3,0; 3,5; 4,0; 4,5; 5,0

Uzyskanie pozytywnej oceny z modułu uzależnione jest od osiągnięcia przez studenta wszystkich efektów uczenia się ujętych w sylabusie.

Metody dydaktyczne

1. Konsultacje i dyskusje z prowadzącym, studia przypadków, projekt koncepcyjny.
2. e-Kursy (system wspierający proces nauczania i kształcenie na odległość).

Literatura

Podstawowa

1. Aleksander Ch. Język wzorców: miasta, budynki, budownictwo, Oxford, 1977,
2. Fikus M., Cechy procesu projektowego w działalności twórczej i projektowej, Wydawnictwo P.P., Poznań, 1992,
3. Giedion Siegfried, Przestrzeń, czas, architektura – narodziny nowej tradycji, PWN, Warszawa, 1968,
4. Har Ye Kan, Intensywności miejskie. Współczesne typy i terytoria mieszkaniowe, Birkhauser, Bazylea, 2014,
5. E-skrypt na temat: Teoria podstaw projektowania architektonicznego i Podstawy projektowania

Uzupełniająca

Magazyny i strony internetowe poświęcone architekturze

Bilans nakładu pracy przeciętnego studenta

	Godzin	ECTS
Łączny nakład pracy	110	5,0
Zajęcia wymagające bezpośredniego kontaktu z nauczycielem	45	1,5
Praca własna studenta (studia literaturowe, przygotowanie do zajęć laboratoryjnych/ćwiczeń, przygotowanie do kolokwium/egzaminu, wykonanie projektu) ¹	105	3,5

¹ niepotrzebne skreślić lub dopisać inne czynności